

Kukkakauppa ja hautaustoimisto Marjatta Ryynänen ky

- 1 Sanat eivät voi ulottua
surun syvyyteen,
mutta ne kantavat
lohdutusta ja valoa,
joka heijastuu varjojen
takaa.
- 2 Kuinka lyhyt elämä olla
voi mutta muisto
ikuisuuden kestää.
- 3 Lepoa ja rauhaa
poisnukkuneelle.
- 4 Kun iäisyyden kutsu soi,
ei ihmisvoima mitään voi.
On lähdön hetki salainen,
vain Luoja yksin tietää
sen.
- 5 Uupunut matkaaja
rannalla himmeän maan
astui aurinkolaivaan
suureen valkeaan.
- 6 Tuli eteen hiljaisuus ja
kauniit tyynet veet,
vain valo ääretön ja
rauhan autereet.
- 7 Miten lempeä onkaan
tuuli, joka kokoaa
pudonneet lehdet, miten
armollinen ajan virta,
joka kuljettaa ne
kuihtumattomiin metsiin.
- 8 Nyt nukut ikiunta,
rauhallista, tuskatonta.
- 9 Kaikk'on niin hiljaa mun
ympärillään kaikk'on niin
hellää ja hyvää.
Kukat suuret mun
aukeavat sydämessään ja
tuoksuvat rauhaa syvää.
- 10 Minne meri ja taivas
kantaa, minne aalto ja
tuuli käy - siellä nouseva
aurinko hohtaa ja
sydämelles lempeän
rauhan suo.
- 11 Rakas ystävä ei koskaan
kuole. Hän elää
ajatuksissamme,
sydämissämme,
muistoissamme.

Kukkakauppa ja hautaustoimisto Marjatta Ryynänen ky

- 12 Elonpäivä jo iltaan ehti
pois painui se verkalleen.
Elon kirjan viimeinen
lehti näin kääntyi
hiljalleen.
- 13 Tuuli puhaltaa, missä
tahtoo; ja sinä kuulet sen
huminan, mutta et tiedä,
mistä se tulee ja minne
se menee.
- 14 Niin lempeänä leviää
hiljaisuus, niin
säteilevänä taivaan
avaruus.
- 15 “Oi elämä, ei mitään
kipeämpää,
ei kauniimpaa.
Oi kuolema,
ei mitään lempeämpää.”
- 16 Sinessä lintu liittää –
pilviä tuuli tuo kera
kaipausten – kiitosten
siivin siirrymme Jumalan
luo.
- 17 Levolle laske Luojani,
Armias ole suojani.
- 18 Ei tunnu tuska,
vaiva mainen, on rauha
sydämessä väsyneen.
- 19 Herra, opeta meitä
tahtoosi tyytymään
silloinkin, kun se
kipeimmin koskee.
- 20 Kätes voimakas turvaksi
anna, kun uuvun, niin
nosta ja kannan,
ikirauhaan kerran vie.
- 21 Kaikki alkaa pienestä,
kasvaa ja tulee suureksi;
vain murhe, joka syntyi
suurena, pienenee ja
hiljenee ajan myötä.
- 22 Levon hetki on tullut,
Taivas sinut syliinsä
sulkenut.

Kukkakauppa ja hautaustoimisto Marjatta Ryynänen ky

- 23 Väsyneelle lepo ihaninta on, päästä vaivain alta illan varjohon. Heittää harteiltansa taakka elämän, nukkua syliin tuonen lempeään.
- 24 Pursi lipuu, kiire jää. Edessä siintää määrämpää.
- 25 Miksi näin, miksi ei myöhempään, sen tietää Herra yksinään.
- 26 Humise hellien lempeä tuuli kuolohon kulkevan yllä. Hänen on lepo, hänen on rauha, hänen on hyvä olla.
- 27 Soi muistokello viimeistä matkaa siunaten.
- 28 Suojaiseen lahteen purtesi saapui, rauhaisa ja tyyni olla on siellä.
- 29 Elonpolku on kuljettu, valon portti on avattu.
- 30 Sulillansa Hän sinua suojaa, ja sinä saat turvan Hänen siipiensä alla.
- 31 Nyt vieläkin paljon annat meille, hyvät muistot elämän teille.
- 32 Lähti hän varhain pois; Isä Taivaan, Sinulta pyydämme, ota syliisi.
- 33 Kun taival päättynyt on päällä maan, saamme käydä ikirauhaan ihanaan, sinne ei tuska yltää voi, kirkaana laulu soi.
- 34 Uneen matka päättyy, kaikki taakse jää. Kaipuuna korkeuksiin nousevat sanat hiljaisuuden.

Kukkakauppa ja hautaustoimisto Marjatta Ryynänen ky

- 35 Niin turvaisaa on Herra,
Sun rauhaas nukahtaa.
- 36 Kaikella on päämääränsä
ja lopulta kaikki on oleva
valoa.
- 37 Luona Herran hyvän,
vapaina vaivoista, me
saamme rauhan syvän.
- 38 Jumala ei koskaan sulje
ovea aukaisematta toista.
- 39 Purjehdus on päättynyt.
Meri huokaa rantakiviin.
Veden yllä linnun lento
aamuaurinkoon. On
muuton aika.
- 40 Soi holvistossa sävel
hiljainen, on matka
päättynyt, on aika
jäähyväisten.
- 41 Niin lyhyt askel ajasta
ikuisuuteen, niin kapea
raja, välillä taivaan ja
maan.
- 42 Jumalan kämmenellä ei
pelkää ihminen. Jumalan
kämmenellä ei kukaan
ole turvaton.
- 43 Pitkä on päivien retki
illan himmeyteen. Yksi
autuas hetki kivusta
uupuneen; nukkua
siintoon illan.
- 44 Luoja päättää
päivistämme, tietää,
tuntee elämämme.
Antaa rauhan, levon suo,
jokaisen hän kutsuu luo.
- 45 Näin aukeaa portti
viimeinen valoon ja
lauluun lintujen.
- 46 On lohdullista saada
jättää omaisensa Taivaan
Isän rakastaviin käsiin.

Kukkakauppa ja hautaustoimisto Marjatta Ryynänen ky

- 47 Elon päivä painui kohti loppuaan, kaikki hiljeni kuin käyden nukkumaan, ajan kello näyttää, ilta tullut on.
- 48 Älä sure enää päivää kun aurinko laskee, muista kuinka lämpimästi se hymyili.
- 49 Niin olet kämmenellä, joka loi ja luo ja vihdoin kaiken täältä poimii kotiin.
- 50 Jaksa en nyt enää täällä, kilvoitella maan päällä, siispä muutan kotiin uuteen, luokse Luojan – ihanuuteen.
- 51 On laannut voima tuulten, vaikenee puhe huulten. Vain sydän puhua nyt saa.
- 52 Hän vie minut vihreille niityille, hän johtaa minut vetten ääreen, siellä saan levätä.
- 53 Uuden aamun kirkkauteen, herätä suo nukkuneen.
- 54 Surun kyynelten lävitse loistavat onnellisten muistojen kultaiset säteet.
- 55 Kaukaiset tähdet, te loistelevaiset, äärettömyytenne asunnoissa on maallinen tuska tuntematon.
- 56 Kaiken Jumala on tehnyt kauniisti aikanansa, myös iänkaikkisuuden hän on pannut ihmisen sydämeen.
- 57 Soi hiljaa surun kannel. Niin pieni eessä Luojan on tääällä ihminen.

Kukkakauppa ja hautaustoimisto Marjatta Ryyänen ky

- 58 Ihmisessä vain
kuolevainen katoaa,
hyvyys, rakkaus ikuisesti
jää.
- 59 Oi, kauniisti mulle te
kaartukaa mun tahtoni
taivaan kaaret.
Mua hiljaa, hellästi
tuudittakaa – te henkeni
höyhensaaret.
- 60 “Ikuinen rauha –
onnellisin osa.”
- 61 Ole hyvässä turvassa
ystävä! Pilvien takana on
aina valoa.
- 62 On iäisyyden tuntu,
maa, aika katoaa,
on vain Isän syli,
ei kuolemaa.
- 63 Humise hellien illan tuuli,
humise haudalla hiljaa.
- 64 Niinkuin muuttolintusen
tie taivasta kohti kulku
vie. Kuin unelma kiitävi
elämä pois
kirkkaurantahan kodista
maan.
- 65 Tässä olit vielä äsken...
Nyt olet kaiku ja tuuli,
kaukaa katsova iltatähti,
pilvi taivaanrannalla.
- 66 Sua tuutivat tummat
lainehet elon rannalta
virrantaa oli vastassa
uudet valkeudet sumun
peittoon häipyi maa.
- 67 Suo mun ottaa
Isänekädestäsi päivä vain
ja hetki kerrallaan,
kunnes johdat minut
kädelläsi riemun maahan,
päivään kirkkaimpaan.

Kukkakauppa ja hautaustoimisto Marjatta Ryynänen ky

- 68 Emme katoa ikuisuuksiin
emme taivasiin tai maan
multiin. Muutamme
rakkaintemme sydämiin
sieltä maailmaa
tervehtien.
- 69 Ikuisilla vesillä hänen
purtensa vaeltaa ja
ääretön on vapaus ja
rauha.
- 70 “Jää meidän luoksemme,
sillä ilta joutuu ja päivä
on jo laskemassa.”
- 71 Hän rauhan unta
onnellisna nukkuu, kun
päättynyt on päivän työ.
Ei paina huolet haudan
kummun alla, sen luokse
käymme hiljaa siunaten.
- 72 Nopea on lento
pääskysen, nopeampi
lento hetkien.
Vasta kevät on, kun jo
syksyn tuntee ihminen.
- 73 Laulu ja soitto
puhtaampi tähdissä lie.
Suuri voitto; Luoja kun
sinne mun vie.
- 74 Tuolla taivaan
asunnoissa, autuaissa
Jumalan, itku on ja
murhe poissa,
siell’ on ilo ainainen.
- 75 Tuhkasta nousee aamu,
kyynelistä uusi päivä.
- 76 Päämme nyt painuu ja
sydän hiljaa, me
nöyryämme eessä Luojan.
- 77 Luonto on antanut meille
lyhyen elämän, mutta
hyvin käytetyn elämän
muisto on ikuinen.
- 78 Minun laivani lipuu jo
satamaan, sen kauniin ja
ihanan rauhan maan.
Siellä aatos alati
viivähtää, tänne tuskien
taakka jää.

Kukkakauppa ja hautaustoimisto Marjatta Ryynänen ky

- 79 Jumala on minun
sydämeni kallio ja minun
osani iänkaikkisesti.
- 80 Hauras hellä ihmissydän
uupui mielin väsynein
antoi hyvä päivä tietä
kantoi kotiin eksyneen.
- 81 Ei mikään voi kuolla, ei
kukat, ei tuuli ei rakkaus
kuolla voi. Ohi polku
vain kulkee ja kukat jää
taakse ja muualla tuuli
soi.
- 82 Takana elämän tuulet,
eessä rauha – iäisyys.
- 83 Säveltä hiljaisuuden sanat
ei häiritä saa. Kirkkaus
ikuisuuden ihmistä
koskettaa.
- 84 Täyttyi määrä päivien,
joutui päivä iltaan.
Kääntyi katse taivaan
kaarisiltaan.
- 85 On hiljainen
taivaanranta,
eikä lintujen laulu soi.
Ei kuoleman tarkoitusta
aina ymmärtää voi.
- 86 Vierellensä kulkemaan sai
hän oppaan parhaan,
Herra kantaa hellin käsin
hänet taivaan tarhaan.
- 87 Olen polkuni päässä
tuhansista erään – ja
niitä on täynnä maa.
On viileä ilta eräs päivä
on mennyt, on painunut
metsien taa.
- 88 Enkelit soittavat
kellojaan, sua oottaa
luokseen jo Luoja.
- 89 Lepää rauhassa,
tuulenkehhdossa,
tuoksussa kesäisen maan.

Kukkakauppa ja hautaustoimisto Marjatta Ryynänen ky

- 90 Vaan ylitse kaikkien
kyynelten tuhat muistoa
meitä lohduttaa.
Ne tallessa päivien
menneiden – tuhat
muistoa kultaakin
kalliimpaa.
- 91 On kädessä kulku
kohtalon. Tahtosi, Isä,
tapahtukoon.
- 92 Koti on uusi siellä Luojan
suuressa salissa
ikiauringon ilossa
tähtitarhojen takana.
- 93 Hiljaa siirrymme lepoon
iäiseen, Luojan suloiseen
suojelukseen.
- 94 Hän hoivan hellän antaa,
tää Paimen turvainen.
- 95 Päätyi pitkä kaari elon,
väsynyt on saanut levon.
Nuku unta rauhaisaa.
- 96 Näe, oi ihminen,
ylitse rajan, aavista
autuus vaeltajan.
- 97 Jokaisessa
poisnukkuneessa
ystävässä me kadotamme
osan itsestämme, usein
juuri parhaan osan.
- 98 Ei kuolema ole arvoitus,
joka kerran ratkeaa,
se on ihmisen oikeus
taipaleensa tehtyä
nukahtaa.
- 99 Täällä pohjan tähden alla
on nyt kotomaamme,
mutta tähtein tuolla
puolen toisen kodon
saamme.
- 100 Poissa on tuskat, ohi on
arki ja työ, vain lempeät
mainingit rantaan lyö –
Isän kotiin matkaaja
palaa.

Kukkakauppa ja hautaustoimisto Marjatta Ryynänen ky

- 101 Herra, kädelläsi uneen
painat pään, kutsut
ystäväsi lepäämään. Käsi
minut kantaa uuteen
elämään, ikirauhan antaa.
- 102 Hyvyyden voiman
ihanteelliseen suojaan
olemme kaikki hiljaa
kätkeytyt. Me saamme
luottaa uskolliseen
Luojaan, yhdessä käydä
uuteen aikaan nyt.
- 103 On rauha taivaassa
ikuinen olo Luojan luona
turvallinen.
- 104 "On luonain hän kun
jätän tämän maan ja Isän
kotiin mä muutan
ihanaan."
- 105 Ken tulkita vois kaiken
tarkoituksen me jäämme
vaiti, hiljaa nöyryten.
- 106 Mua siipeis suojaan kätke
oi, Jeesus Herrani.
- 107 Siellä on polut tasaiset
astua. Siellä ei silmät voi
kyyneliin kostua.
Siellä on vihreät kunnaat
ja lehdot. Siellä on
pehmeät nukkua kehdot.
- 108 Jumalan valtakunta on
vanhurskautta ja rauhaa
ja iloa Pyhässä Hengessä.
- 109 Ihana on se tie joka
meidät rauhaan vie.
- 110 Aamunkoitosta
iltaruskoon kulkija
elämän taivaltaa.
Määränpäähän
saapuessaan uneen
rauhaisaan vaipua saa.
- 111 Ei pelkoa taivaassa, vain
rauha ja ikuisuus.
- 112 Muistoista aika rakentaa
lohdutuksen.

Kukkakauppa ja hautaustoimisto Marjatta Ryynänen ky

- 113 Suojaavat siipes, Jeesus,
mun päälleni levitä.
- 114 Murheeseen on kätketty
toivo tulevista päivistä.
- 115 Niin hiljaa enkeli kulkua
johti, elon virran valkeita
rantoja kohti.
- 116 Mitä tummempi taivas,
sitä kirkkaammat tähdet.
Mitä suurempi suru sitä
lähempänä Jumala.
- 117 Sinua Herra kiitän
elämästä, päivistä
menneistä ja myöskin
tästä. On kädessä kulku
kohtalon. Tahtosi, Isä,
tapahtukoon.
- 118 Kauniina nauhana
vuosien päivät helmenä
jokainen muistoksi jäivät.
Elämän päivien ketju on
kallis, helmist' ei
yhdenkään kadota sallis.
- 119 Auta meitä Herra,
meidän Jumalamme, sillä
Sinuun me
turvaudumme.
- 120 Meillä on asumus
Jumalalta, iankaikkinen
maja taivaissa, joka ei ole
käsien tehty.
- 121 Elo mainen kun iltaan
raukes, oli tyyntä ja
rauhallista niin. Joku
portti vaan hiljaa aukes
ja se iäksi suljettiin.
- 122 Ylitse elämän, ohi
kuoleman rajan, Jumala
on vienyt vaeltajan.
- 123 Oi jos nukkua saisin
kerran kevätkukkien
kätköhön sulosuojahan
Suomen armaan alle
miettivän männikön.
- 124 Viheriäisille niityille Hän
vie minut lepäämään.

Kukkakauppa ja hautustoimisto Marjatta Ryynänen ky

- 125 Hetket hiljaiset jälkeesi
jäivät kullaten muistojen
kirkkaimmat päivät.
- 126 Minun aikani ovat Sinun
kädessäsi.
- 127 Hyvän ihmisen muisto
miten mieltä se
lämmittää, miten aina
sen soinnusta sieluun
sävel pieni soimaan jää.
- 128 Päivät kirkkaat, päivät
kyyneleiset siunaa Herra.
- 129 Kauniit muistot eivät
koskaan kuole eivätkä
milloinkaan jätä yksin.
- 130 Turvattu olen, suojattu
olen, siunatut siivet
minut peittää.
- 131 Kuin tuulten kulkua
elämä on, joka hetken
haipuvan puissa soittaa,
sädeleikkiä lävitse
pensaston, punahehkua
pilven, kun aamu
koittaa...
- 132 Jumalan rauha on
kaikkea ymmärrystä
ylempi.
- 133 Siellä kukkia täynnä on
maa, siellä uupunut
levätä saa. Ei kipuja siellä
taivahan tiellä.
- 134 Kaiken yllä hellyys
väräjäapi, Herra itse
rannat himmentääpi.
Sulaa kaukainen ja
läheinen, kaiken lainaks'
saa vain ihminen.
- 135 Pois juoksee aika
joutuisaan, me
väistymme kuin varjo
vaan. Mutt' alla kaikkein
vaiheitten on armos
iankaikkinen.

Kukkakauppa ja hautaustoimisto Marjatta Ryynänen ky

- 136 Oi suurta rauhaa
Jeesuksen, niin
ihmeellistä, syvää.
- 137 Kun loistat tähtenä
iltataivaan, niin näethän
meidät päällä maan. Me
täällä alhalla hiljaa aivan
Sun tähteäs kirkasta
seurataan.
- 138 Kotiin valkeaan, uuteen
viimeinen venhe vie.
Lempeään hiljaisuuteen
kulkijan päättyy tie.
- 139 Kuinka ihanaa on lepo,
kun päivä on loppu.
Kuinka ihanaa on
nukahtaa kun voimat
ovat poissa.
- 140 Ota syliisi, olen loppuun
väsynyt. Ota syliisi, en
muuta pyydä nyt.
Ota hiljaa kämmenelles
Jumala, niin hyvä on
uupuneen siinä nukkua.
- 141 Kuinka lähekkäin
kulkevatkaan onni ja
tuska. Niin kuin varjo
seuraa valoa ne kulkevat
yhdessä ja syntyvät
toistensa sydämissä.
- 142 "Ihana maa on tullut
osakseni, kaunis perintö
on minulle annettu."
- 143 On tuska, sairaus,
kyyneleet nää, sun
kohdaltas ohi kaikki tää.
Nyt aurinko kirkas ja
lämpöinen on paistava
sulle ikuinen.
- 144 Ei mikään virta ole niin
nopea kuin elämä. On
ilta kun ehtii joen ylitse.
- 145 Hän, joka antaa surun
antaa myös lohdutuksen.
- 146 Jää kaunis maa, elo täällä
jää, tien yllä tähtönen
hohtaa. Ei kuolo voi olla
matkan pää, sen portti
ikuisuuteen johtaa.

Kukkakauppa ja hautaustoimisto Marjatta Ryynänen ky

- 147 Sydämessä soi laulu
hiljainen ja sanaton.
Metsä hiljaa huminoi
kiire poissa on.
- 148 Edellämme on valo,
kaikki pimeys on kerran
jäävä taaksemme.
- 149 Sinun kädessäsi on
kohtalomme, Jumala.
Sinun voimasi auttaa
meitä kestämään.
- 150 Rannalle himmeän
lahden aurinko laskenut
on. Kutsu jo soi
iltahuudon, taakka
laskettu on.
- 151 Löydä suojasi Jumalan
armossa.
- 152 Kaikki elon siteet kerran
katkeaa, muistojen
kauniit kiteet ainiaaksi
jää.
- 153 Ihminen on kuin tuulen
henkäys, hänen päivänsä
kuin pakeneva varjo.
- 154 Siellä kukkii kaunein
maa, siellä tuuli lempein
puhaltaa, siellä unohtaa
kaikki huolet saa.
- 155 On pursi irronnut maan
laiturista, vie virrat
kuulaat kohti Jumalaa.
Olemme kaikki yhtä
kaikki Jumalaa ja
välillämme piste vain
pieni. Aika jää!
- 156 Niin turvaisaa on Herra
sun rauhaas nukahtaa.
- 157 Onnellinen hän joka
päänsä taitaa painaa
iankaikkisen Isän syliin.
- 158 Ota hellästi syliisi ja
taivaaseen kannan,
ruusuilla peittele ja levätä
anna.

Kukkakauppa ja hautaustoimisto Marjatta Ryynänen ky

- 159 Aamu lähestyy vahvana
kuin lohdutus, täynnä
toivoa ja täyttymystä,
täynnä vastauksia ja
voimaa.
- 160 Siniset ääret, valkea
kaarisilta, onnea kulkea
taivaan tanhuville, sinne
mun katseeni tähyää, se
on toiveeni maa.
- 161 Jo kutsui rauhaisa ranta
luokseen hänet matkalla
väsyneen, niin kimmelsi
taivaanranta vei ikuiseen
kirkauteen.
- 162 ...Rakas syntymämaa,
on piste jo pantu
polkuuni kirjavaan.
Ja vuoroni muuttua
mullaksi on. ...Osa olla
sen suo, osa kalliin ja
rakkahan maan...
- 163 On aika elää, tehdä työtä
ja uurastaa. On aika
hiljetä, odottaa ja
väsyneenä viimein
nukahtaa.
- 164 Kipu sammumaton pian
päättävä on. Pidä
minusta kiinni kunnes
kasvosi nään.
- 165 Soittavat kellot kerran –
kaikille vuorollaan.
- 166 Jylhänä ja ääneti jo
nukkuu suuri, öinen salo.
Yllä aavan ikikorven
kaartuu talvitaivaan palo.
Pyhää rauhaa huokuen
uinuu koko erämaa.
Ihanaa on metsämiehen
nukahtaa.
- 167 Käsi kädestä irtoaa, en
voi katsettas tavoittaa,
mutta ikuisesti sieluun
jää se mikä meidät
yhdistää.

Kukkakauppa ja hautaustoimisto Marjatta Ryynänen ky

- 168 Tuulen laulu, pilven kulku, metsän humina, luonnon suuri orkesteri saattavat vaeltajan ikuisuuden matkalle, suureen lepoon.
- 169 Kukan sielu on tuoksussa, linnun sielu laulussa siirtyy taivaaseen. Mutta itse kukkanen, itse laululintunen painuu turpeeseen. Kenties kerran uusina nousevat taas turpeesta uuteen keväimeen.
- 170 Pois lähti uupunut vaeltaja pois sinne missä on rauhan maja.
- 171 Äiti on kielen kaunein sana, äiti on parhain lohduttaja. Äiti ei lakkaa rakastamasta. Äiti on taivaan kirkkain tähti, sittenkin vielä, kun iäksi lähti.
- 172 Pitkä on pellon sarka, min kylväjä kulki, monta on päivää myrskyn ja tuulispään. Useinhan vakkansa vavisten syliinsä sulki, ennenkuin uskalsi pellolle kylvämään. Kirposi käsi, uupui matkaaja tiellä, väsyneen kylväjän kotiin toi.
- 173 Kaunis on kuulla kutsua Luojan nukkua pois kun uupunut on.
- 174 Katsoi Herra ajan täyttyneen kutsui luokseen väsyneen.
- 175 Hiljeni askel, sydän uupui. Herramme näki ja luokseen kutsui.
- 176 Hento usva kaiken verhoaa, maiset ääriviivat katoaa, ikiuneen, syvään, rauhaisaan, kulkijan väsyneen on hyvä nukahtaa. (Eila Pedersen)

Kukkakauppa ja hautaustoimisto Marjatta Ryynänen ky

- 177 Kirkas aamun koi, päivä
uuden toi. Ilta sinut
luotamme vei pois.
- 178 Meidän sielumme pääsi,
niinkuin lintu
lintumiehen paulasta;
paula on särjetty ja me
olemme päästetyt.
(Psalmi 124:7)
- 179 Älkää surua kantako vaan
iloitkaa, sillä nyt minun
on hyvä olla.
- 180 Tässä on rauha tässä on
lepo, on syli levätä
uupuneen vaeltajan,
taipua pään, kun sinisen
autereen yli angeluskellot
soittavat ehtooseen.
- 181 Nyt aikaa mennyttä
katselen ja polkua
yhteistä muistelen.
Oli kukkia varrella polun
sen, ilon, onnen sekä
myös murheiden. Niistä
kaikista sidoin seppeleen,
sua muistan kiittäen,
kaivaten.
- 182 Pois lähti uupunut
vaeltaja pois sinne missä
on rauhan maja.
- 183 Mi autuus helmaas
nukkua, Sä uniemme
maa. (Aleksis Kivi)
- 184 Kaikki rakkaat muistot
nukkukaa, nähkää kevään
unta.
Valon sitein yhtyy taivas
ja maa sataa kujille
kukkaislunta.
(Einari Vuorela)

Kukkakauppa ja hautaustoimisto Marjatta Ryynänen ky

- 185 Olet jälleen niin kuin
muutkin, tunnet kedot,
kukat, puutkin.
Loppui kaamos talvinen
alkoi kevät ikuinen.
- 186 Kun sammui sydän
läheisen on aika surun
hiljaisen.
- 187 Muistosi sydämessä on
helppo jatkaa
sukupolvien ikuista
matkaa.
- 188 Niin lähellä rajaa että
pidättelen hengitystäni
etten puhaltaisi
sammuksiin lepattavaa
liekkiä, ettei lehahtaisi
lentoon se joka jo on
nousemassa siivilleen.
- 189 Ja sanat - mihin niistä
enää kun käsi tapaa jo
tavoittamattomat, silmä
katsoo näkymättömiin ja
yön yli aamu sarastaa.
- 190 . . . Rakas syntymämaa,
on piste jo pantu
polkuuni kirjajaan.
Ja vuoroni mullaksi
muuttua on.
. . . Osa olla sen suo,
osa kalliin ja rakkahan
maan . . .
- 191 Osa maailmasta on
kadonnut, osa minusta,
eikä mikään siitä mikä jäi
ole entisellään.
Lapseni et ole enää täällä.
- 192 Lumi osuu, vilun valo.
Pyydysten välissä ilman
harvat portit elävien
mennä. Talvi peittää.
Talvi pettää. Jää vain
sanojen lattea riite.
- 193 Oli talvipäivä kaikkein
kaunein, kun Jumala otti
sinut luokseen.
Kaikki kaunista on mikä
muistoihin jäi, vaikka
jälkiesi päälle saataa pian
uutta lunta.

Kukkakauppa ja hautaustoimisto Marjatta Ryynänen ky

194 Metsä on tyyni ja
hiljainen, taivas pilvetön,
tumma, hiipii askelten
jäljessä ajatus, niin outo,
mieltävä, kumma. . .

195 Vihreänä kukkivat, pellot,
pientareet. Vaan
tervehtiä Sinua ne eivät
ehtineet.

196 Sinun kannelta kuulen,
kevätuulen soittavan,
Sinulle kuitenkin tiedän,
aamun valkean koittavan.

197 Ei mikään ole niin
raskasta, kuin luopua
rakkaimmastaan, vaikka
ikuisen kesän syli, Sinut
hellästi ottaa vastaan.

198 Kastehelmi kirkas,
kimmeltää ruohikolla,
keskellä suven ikuisen,
Sun onhan hyvä olla?

199 Tähtiöinä tummina
muistelen Sua, ja kun
hehkuvat ruusut kesän,
Sinä helmassa Herran
iloitset, Hänen luokseen
teit Sinä pesän.

200 Ei kevätaurinko ehtinyt
avata, vielä nuppua
kaunehinta, et ehtinyt
kesää Sä syleillä,
et nähdä päivää sen
lämpöisintä.

201 Lauloi Sinulle suvi,
kauneinta lauluaan, miksi
kesken ilon ja riemun,
katkesi kahleet maan?

202 Keskellä kesän lämpöisen,
Sinä nukuit hiljaa pois,
voi jospa tuuli kesäinen,
myös tuskani viedä vois.

203 Sinitaivas, lämpö maan,
tuoksu pellon, tuomen,
ne vaikka jäivät päälle
maan, Sua oottaa kirkas
huomen.

Kukkakauppa ja hautaustoimisto Marjatta Ryynänen ky

204 Keskellä kauneimman
kesän, kävi tuonelan
maasta tuuli, hiljainen,
lempeä, henkäys vain, ja
sen ystävä parhain kuuli.

205 Ruoho orastaa, nuput
aukeaa, meitä kutsuu
kevään syli. Sinä maista
kevättä nähnyt et, vaan
sousit tuonelan virran yli.

206 Kun kukkivat kunnaat ja
tuoksuu maa, Sua
tervehdin viimeisen
kerran, Sinä kutsun sait,
Luojan luo, Sinut lasken
mä helmaan Herran.

207 Syksyn tuulien mukana,
täältä ystävä parhain
lähti, valoksi tielleni
raskaalle, syttyi tuikkiva
iltatähti.

208 Täällä viima syksyn,
sydäntämme viiltää,
Sinulle ulapat taivaiset,
kirkkaina, tyyninä siintää.

209 Tuuli puita keinutti
verkalleen, Sinä tunsit jo
syksyn merkin, lehdet
keltaiset leijuvat
hiljalleen, soi sielussa
sävel herkin.

210 Liekin hennon sammutti,
syksyn kylmä tuuli, Sä
Luojaa kutsuit luoksesi,
ja Luoja kutsun kuuli.

211 Vielä kun tuuli, tuuditti
viljaa, Sinä silmäsi suljit,
nukuit pois hiljaa.

212 On täällä kylmä, halla,
syys, Siellä rauha, iäisyys.

213 Hanget hohtavat
puhtauttaan, ja loistavat
kirkkaina tähdet,
ei kosketa Sua kylmyys
maan, kun Luojan luo
Sinä lähdet.

214 Vaikka lumivaippa, täällä
verhoo tienoon, Sinä
herätä saat valoon, ja
linnun lauluun vienoon.

Kukkakauppa ja hautaustoimisto Marjatta Ryynänen ky

215 On puiden oksilla lunta,
tähdet tuikkivat
ikkunoissa, niin kaunis
on Luojan luoma maa,
mutta ystävä kallein on
poissa.

216 Tummaa taivasta vasten,
näen tähtien loistavan,
valkeuden valtakuntaan,
Sinun tiedän saapuvan.

217 Kummulle hiljaa, sataa
lunta, ei kuolemaa ole,
se on vain unta.

218 Pian Joulun kellot
kajahtaa, ja valo täyttää
maan, Sua taivaan
riemuun kutsuvat,
nuo kellot soitollaan.

219 Miksi Luojamme kutsui,
näin pian tätä lasta, kun
elon varhainen aamu,
hälle sarasti vasta?

220 Sinun sielusi sinne nousi,
missä Isä oottaa lastaan,
siellä purppurapilvet jo
sousi, lapsen enkeli ottaa
vastaan.

221 Silmänräpäyksen verran,
sai kulkea matkamies,
Herra yksin matkan sen,
kesken päättyvän ties.

222 Kuin siivet linnun pienen,
luo Taivaan Isän kantaa,
niin turvapaikan ikuisen,
Hän luonaan Sulle antaa.

223 Sinä kaikessa kaunista
täällä näit, kedon kukissa,
pensaissa, puissa, Luojan
luomaa rakastit
pienintäkin,
ja laulua lintujen suissa.

224 Lensi kehtosi ylle enkeli,
niinkuin oisi se ollut
enne, vaikka päättyi
elämä pienoisen, ei
sammu rakkautemme.

Kukkakauppa ja hautustoimisto Marjatta Ryynänen ky

225 Sinut aamu antoi,
ja otti ilta, mukanaan vei
kirkas kaarisilta.

226 Pienen hetken viivyt,
päivänsäteemme,
Herra yksin tietää,
surumme, ikävämme.

227 On lauluton taivaanranta,
ja hiljainen pieni kehto,
Sinua varten on valmiina,
Taivaan ihana
kukkalehto.

228 Kehdon äärellä Isä,
vartoo Hänen untaan,
hellästi käteensä tarttuen,
vie Taivaan Valtakuntaan.

229 Jätit taaksesi
kauneimman nuoruuden,
ja sen heleät kesäpäivät,
monet ilot ja surut
maailman Sinulta
kokematta jäivät.

230 Sinä rakastit päivää
kaunista, ja säteilit
elämän tulta, nyt astelet
polkuja uusia, joita
reunustaa puhdas kulta.

231 Ota Herra Hänet syliisi,
hellin käsin kannan,
pienen taimen tarhassas,
varttua Sä anna.

232 Muistan kuinka Sun
kätesi lämpöinen, yössä
arkana kättäni koski,
muistan kuinka hellästi
rakastain, painui poskea
vasten poski.

233 Elämäni iloa, niin paljon
Sinä toit, nyt luona
Luojan iloita Sä ikuisesti
voit.

234 Vain hetken pienen pitää,
Sinut vierelläni sain,
Sä olit lahja kallein,
jäi rakas muisto vain.

Kukkakauppa ja hautaustoimisto Marjatta Ryynänen ky

- 235 Salattu on meiltä, maisen
matkan pää, vastausta
vaille, kysymykset jää.
- 236 Muistoksi kauneimman
rakkauden, jäi tunne
hellä, lämmin, nyt Sua
tuulet lempeät tuutivat,
maan tuulia
lämpimämmin.
- 237 Olit Äiti parhain sä
lapsille, ja minulle
puoliso hellä, Sua pois
emme millään ois
antaneet, vain suru
raskas on sydämellä.
- 238 Siunaa Herra matkaa
Äidin väsyneen, syliisi
suo painaa päänsä
uupuneen.
- 239 Sammui liekki
lämpöinen, joka sykki
elämän tulta, jäi
muistoksi kuvasi
kultainen, eikä koskaan
kuole se multa.
- 240 Niin rajallinen on aika,
tuulenhenkäys elämä
vain, kiitos Sinulle Rakas,
kun sen kanssasi jakaa
sain.
- 241 Miksi näin pian päättyi,
kallis elämä tähän,
mehän ehdimme sanoa,
vasta niin kovin vähän.
- 242 Vielä hetken pienen,
tahdon viipyä vierelläsi,
vaikka Herran lempeä
käsi, jo lepää Sun
otsallasi.
- 243 Nuku rakas rauhassa,
Sun untas valvoo Luoja,
ja herätessäs oottaa Sua,
siipiensä suoja.
- 244 Yli tuonen virran, puiden
oksat taipuu, on
sydämessä suru, ikävä,
raskas kaipuu.

Kukkakauppa ja hautaustoimisto Marjatta Ryynänen ky

245 Sinun hyvyytesi muisto,
meitä lohduttaa,
varjoisa ruusupuisto,
Sinua odottaa.

246 Elämän lanka,
niin kovin hieno,
soi rajan takana,
virsi vieno.

247 Sinä kuulet jo suloisen
kanteleen soiton, Sinä
näet jo ikuisen aamun
koiton.

248 Suo Luoja paikka
parhain, Hänelle jossain
siellä, käy vastaan
ystävääni, Hän ettei eksy
tiellä.

249 Enkelten laulu hiljainen,
rajan takaa korviini
kantaa, luottaen ja
uskoen, voin Luojalle
rakkaani antaa.

250 Sua saatan raskain
mielin, ja kera
kaipauksen, yhteistä
taivaltamme kiitoksin
muistelen.

251 Luojan tahtoon tyytyä,
on joskus vaikeaa, Sinun
kanssasi olisin tahtonut,
minä täällä taivaltaa.

252 Luoja päästi lepoon
uupuneen, kutsui
luokseen kulkijan
väsyneen.

253 Monta aamun ovea
avasit, monta päivää
iltaan kuljit,
Herra laupias vierelläsi,
silmäsi kirkkaat suljit.

254 Päätyi päivä, loppui työ,
koitti hetki illan,
Sä valon kirkkaan,
kutsuvan, näät luona
taivaan sillan.

Kukkakauppa ja hautaustoimisto Marjatta Ryynänen ky

255 Kukkivissa laaksoissa,
Sun kotisi on nyt sinne
pääsee hän ken on oikein
väsynyt.

256 Luo solisevien lähteiden,
johtaa Sinun askeleesi,
niistä lähteistä juot, joista
pulppuaa, meidän
Herramme siunaama
vesi.

257 Elon viulujen vaietessa,
jää jäljelle surua pelkkää,
mutta Sinun korvissasi,
jo urut taivaiset helkkää.

258 Kirkkaimmat aamut Sua
odottavat, ja valoisimmat
yöt,
Sua kutsuvat rannat
rakkaammat, jäivät
taakse arkiset työt.

259 Kiittäen Sä jokaisen,
päivän otit vastaan,
Luojan luona oottaa Sua,
ilo ainoastaan.

260 Näin silmissäsi katseen,
hiljaisen, anovan, "Minä
tahdon jo Luojan luokse"
se tuntui sanovan.

261 Kauan jaksoit taivaltaa,
Sinä elämän pitkää tietä,
nyt luona Luojan ja
enkelten, aina suloista
suvea vietä.

262 Sinun sydämesi lämmin,
oli kauneutta tulvillaan,
jätit meille muistoja
rakkaita, armaita
ainoastaan.

263 Kiitollisin mielin,
kuljit tietäsi täällä,
nyt aamu autereinen,
koittaa pääsi päällä.

264 Sinun ympärilläsi rauha,
on syvä ja hiljainen,
Herran luokse matkaa,
Sinun purtesi valkoinen.

Kukkakauppa ja hautaustoimisto Marjatta Ryynänen ky

265 Luojan käteen luottaen,
tarttui rakkahamme,
elon, kuolon hetkellä,
on Herra turvanamme.

266 On ikuinen kesä, Sinulla
nyt, lepää rauhassa
mummi, olit niin väsynyt.

267 Tämä varjojen maa,
jää kauas taa,
vihdoin väsynyt sydän,
rauhan saa.

268 Jää usein muistamatta
työt ja huolet äidin ja
kiitos sanomatta.
Vaikka niukat ovatkin
kiitoksen sanat on äidin
kuva aina sydämessä.

269 Pois kutsui Herra jo
uupuneen, tien pitkän
kulkea antoi.
Ajan katsoi Herra jo
täyttyneen, ikirauhaan
luoksensa kantoi.

270 Ladun pitkän
kuljin jo taivaltain,
monen ansan tielläni
nähdä sain,
oli onnea ylitsevuotavaa,
oli kalkkia
karvasta juotavaa.
Läpi sormien
muistoni menneet valuu,
ovi yksi on suljettu:
-paluu.

271 Silloin kun jo olen täältä
poissa, jää siunauksen
sana elämään. Niin paljon
rakkautta vuosissamme
noissa. Se kaikki, kaikki
talteen säilötään.

272 Aamuna kauniin talvisen,
hiljeni sydämes kultainen,
jättäen surun ja
kaipauksen. Muistosi
kaunis vie eteenpäin
meitä, vaikka on sydän,
silmät täynnä kyneleitä.
Enkeli pitää sinua nyt
kädestä kiinni.

Kukkakauppa ja hautaustoimisto Marjatta Ryynänen ky

273 Rakas ihminen on poissa.
Hän, jonka kanssa vielä
eilen puhuimme,
laskimme leikkiä,
nauroimme, itkimme, on
poissa. Vaikka tiedämme
sen, kuljemme
levottomana ikkunalta
ikkunalle odottaen,
milloin hän tulee kotiin.

274 Tule tuuli, tuuli purtta
vieös veikkosi venettä!
Anna juosta puisen
purren, mennä
mäntyisen venehen
saarelle sanattomalle
niemelle nimettömälle!

275 Niin kiitävät vuodet ja
päivät. Kuin unta vain
aikamme ois ilot,
murheet - kaikki ne
jäivät, elon virta ne
vieritti pois. Käsi rakas ja
armas ohjaa joka purren
purjehtijaa ja jossakin
mielen pohjaa tuhat
muistoa liikuttaa.

276 Ei hyvästijättö ole tää, et
pois ole mennyt, vaikka
emme Sua näe. Olet
tuskamme, onnemme
jakanut ain', siksi
sanomme kuten
ennenkin vain: " Hyvää
matkaa!"

277 On aika hiljaa kiittää ja
saattaa rajan taa, nyt
meidät yhteen liittää vain
muistojemme maa. Jäi
jälki sydämiimme - jälki
tuleviin. Sanomme nyt
vain - näkemiin.

278 Silloin polku kääntyi.
Sokean kiven kiertäen. -
On paluu, on aika irrota,
on lähtöhetki.

279 Aika vierii toisen verran,
vierii vinhoin rattain,
nousee kesänurmi kerran
taaton unta kattain

Kukkakauppa ja hautaustoimisto Marjatta Ryynänen ky

- 280 Hiljaa
kukka maasta nousee,
hiljaa syntyy rakkaus.
Hiljaa
lempi sielun valtaa,
hiljaa niinkuin kuiskaus.
Hiljaa
onni rintaan saapuu,
hiljaa siellä majailee.
Hiljaa,
sitten murhe hiipii,
hiljaa rintaa raatelee.
Hiljaa
meille hauta luodaan,
hiljaa sinne lasketaan.
Hiljaa
sitten haudan kumpu
kyynelillä kastellaan.
- 281 On ihanaa olla ihminen,
saa nuoruuden elää ja
vanhuuden, ja pursi
rannan kun saavuttaa,
elon huolet jää nousevan
ruskon taa.
- 282 On viestejä, joita ei uskoa
vois, kaiken ennallaan
vain jatkua sois. Mutt'
ihminen, pieni olento
maan, joutuu johonkin
suurempaan alistumaan.
- 283 "Mitä on tämä, jota
kutsutaan kuolemaksi,
tämä äänetön, öinen
muualle lähteminen? Ei
se ole mikään loppu, ei,
vaan alku parempain
maailmain, Suuremman
valkeuden."
- 284 On Isän koti, ei
kuolemaa. Huoneesta
toiseen sielu siirtyä saa.
- 285 Jo pitkän matkan täällä
kuljit, sydämeesi meidät
suljit, ikuisesti
muistoissamme sinua me
rakastamme.

Kukkakauppa ja hautaustoimisto Marjatta Ryynänen ky

- 286 Tiedämme, että sinä
näet, vaikka emme voi
sinuun katsoa, tiedämme
että olet lähellämme,
vaikka emme voi sinua
tuntea.
- 287 Ei hyvästien aika näin
rakkaalle kai koskaan
koita - vaan yhden sanan
verran, vielä tämän
kerran; Kiitos.
- 288 Pitkä on pellon sarka,
min kylväjä kulki.
Useinhan vakkansa
vavisten syliinsä sulki.
Kirposi käsi, uupui
matkaaja tiellä, väsyneen
kylväjän kotiin vie.
- 289 Sain nähdä kuinka järvi
hohtaa purppuraa. Ja
päivä hiljaa painuu jo
taivaanrannan taa. Niin
lähellä on alku ja matkan
määränpää. Vain tuuli
ylle vetten hiljaa soimaan
jää.
- 290 Vitivalkoinen lumi, on
täynnä viattomuutta ja
puhtautta, sen peittäessä
mustuneen maan. Mutt'
lumen sulaessa, kaikk'
alkaa vihertää ja käydä
kukkimaan.
- 291 Lempeään hiljaisuuteen
kulkijan päättyy tie.
- 292 Selviää elon salaisuus,
loppuu sielun
levottomuus, käyn ilon
pilvilaivaan, purjehdin
merellä taivaan.
- 293 Minun äitini, maa, ota
vastaan poikasi väsynyt,
lepo hänelle suo, kun
kaste jo illan on hiljaa
viilentynyt.
- 294 Min verran meissä on
lempeä, sen verran
meissä on ijaistä ja sen
verran meistä myös
jäljelle jää kun päättyvi
päivä tää.

Kukkakauppa ja hautustoimisto Marjatta Ryynänen ky

295 Sä lähdit niin hiljaa, et
kertonut minne.
Tähdeksikö asetuit, vai
tuulenako kuiskaat
pajupuissa? Vai olitko se
häikäisevä aalto, jonka
rannalla näimme? Vaan
kun kuuntelemme
tarkoin, sydämillämme
kuuntelemme, sinä
sittenkin kerroit: ”Teihin
jäin.”

296 Ei lähtöä viivytää
kukaan, kun ihminen
kutsunsa saa. Ei mitään
hän ottaa voi mukaan, ei
ystävää, vastustajaa. Vain
yksi voi ylittää rajan, kun
avautuu salattu maa. Käsi
kädessä Vapahtajan pieni
ihminen lähteä saa.

297 Näin taivaan portille
saatamme rakkaan, sinut
hellien, hoivaten
laitamme matkaan. Luoja
avas portin oottaen
lastaan, on tuttu enkeli
saapunut vastaan. Päät
nöyrinä painuvat
kiitokseen, matka mainen
näin tullut on
päätökseen.

298 Helähti tiuku – värähti
tähti, jotain kaunista
luotamme lähti.
Tummuiko taivas?
Murhetta yössä? Ei,
pikku enkelit Luojansa
työssä. Sielun kaipaavan
kantoivat toisen luo,
kaksi tähteä meille nyt
tuikettaan tuo.

Kukkakauppa ja hautaustoimisto Marjatta Ryynänen ky

299 Kodin lämmön, turvan
annoit, rakkaudella
meistä huolta kannoit.
Mutt' päättyi elos rehti
kaunis tie, nyt polkus
Luojan luokse vie.

300 Lumitähtösen valkean
lailla, elontuiskuissa
taivalsit. Lumipeiton
pehmeän alle,
höyhenuneen nukahdit.